

ЖИЗНЕНИ ФАКТОРИ ЗА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕТО НА ЦЪРКОВНИЯ ЖИВОТ

(Петък – Първа сутрешна сесия)

Първо съобщение

Факторът на съдействие с Господа за въвеждането на ново съживление, което ще сложи край на тази епоха

Пасажи от Писанията: Авак. 3:2; Деян. 26:19, 22; Мт. 14:19, 22-23; Фил. 1:19-22, 25; Йн. 21:15-17

I. Сред Божиите избрани винаги е имало стремеж към съживление – Авак. 3:2; Ос. 6:2; Римл. 8:20-22; Пс. 119:25, 50, 107, 154; Йн. 6:57, 63; 2 Кор. 3:3, 6.

II. Можем да навлезем в едно ново съживление чрез достигането до най-високия връх на божественото откровение, което Бог ни е дал – откровението на вечната Божия икономика (1 Тим. 1:3-4; 1 Кор. 9:17; Деян. 26:19, 22). Това е великият отговор на великия въпрос относно целта на Бога в създаването на човека и Неговата разправа с Неговите избрани хора (Бит. 1:26; Йов 10:13; вж. Еф. 3:9):

A. Тайната, скрита в Божието сърце, е Божията вечна икономика (1:10; 3:9; 1 Тим. 1:4), която е Божието вечно намерение и Божието сърдечно желание за раздаването на Него Самия, в Неговата Божествена Троица, като Отец в Сина чрез Духа, в Своите избрани хора, за да бъде техен живот и природа, така че те да могат да бъдат като Него, като Негов дубликат (Римл. 8:29; 1 Йн. 3:2), и да се превърнат в един организъм – Тялото Христово като новият човек (Еф. 2:15-16), за Божията пълнота, за изражение на Бога (1:22-23; 3:19), което ще получи своя завършек в Новия Ерусалим (Откр. 21:2–22:5).

B. Превръщането на Бога в човек, за да може човекът да стане Бог по живот и по природа, но не и в Божеството, с цел произвеждането и изграждането на Тялото Христово за завършване на Новия Ерусалим, е същността на цялата Библия, „диамантът“ в „ковчежето“ на Библията, вечната икономика на Бога – Бит. 1:26; Йн. 12:24; Римл. 8:29:

1. Бог стана човек чрез въплъщението и стана причастен на човешката природа.

Човекът става Бог по живот и по природа, но не и в Божеството, чрез преобразяването, като става причастен на Божията божественост – Йн. 1:14; 2 Кор. 3:18; Кол. 3:4; 2 Петр. 1:4; Фил. 2:5; Римл. 8:29; Евр. 2:10; Еф. 1:5; Римл. 8:19; 1 Йн. 3:2; Йн. 1:12-13.

2. Този божествено-човешки романс е темата на цялата Библия, съдържанието на Божията икономика и тайната на цялата вселена – Пес. 1:1; 6:13; вж. Авак. 1:1; 2:4; Римл. 1:17:

а. Христос е с божествена и човешка природа, а Неговата преобразена възлюбена е с човешка и божествена природа. Те са еднакви по живот и природа и свършено си съответстват един на друг.

б. Триединният Бог, Който е завършен като Съпруг, и тричастният човек, който е преобразен, за да бъде невеста, са една двойка, един корпоративен, велик Богочовек – Откр. 21:2, 9; 22:17а.

V. Централното откровение на Бога и на Господното възстановяване се състои в това, че Бог стана плът (Йн. 1:1, 14), плътта се превърна в животворящият Дух (1 Кор. 15:45б), а животворящият Дух се превърна в седемкратно усиленият Дух (Откр. 1:4; 3:1; 4:5; 5:6) за изграждането на църквата (Мт. 16:18), която се превръща в Тялото Христово

(Еф. 4:15-16) и завършва Новия Ерусалим (Откр. 21:2, 9; 22:17а; вж. Бит. 2:22; Йн. 19:34).

Г. Бог и човекът ще станат една същност. Тази същност е сливането на божествеността с човешката природа, която ще получи своята завършеност в Новия Ерусалим като завършек на цялата Библия – Откр. 21:3, 22, 2, 9; вж. Лев. 2:4-5; Пс. 92:10.

Д. „Надявам се, че светиите във всички църкви по земята, и особено съработниците и старейшините, ще видят това откровение и ще застанат в молитва към Бога за получаването на едно ново съживление – едно невиджано в историята съживление“ – *Животоизучаване на 1 и 2 Летописи*, 15-та стр.

Ш. Ако практикуваме живеенето на живота на Богочовека, който е реалността на Тялото Христово, това ще доведе до спонтанното изграждане на един корпоративен модел, на един модел, който живее в Божиата икономика. Този модел ще бъде най-великото съживление в историята на църквата, което ще върне Господа – Пс. 48:2 и бележка 1; Откр. 3:12, 21:

А. Бог се нуждае от един корпоративен народ, който да бъде издигнат чрез Неговата благодат посредством върха на божественото откровение, който да живее живот, съответстващ на това откровение. Съживлението е практикуването, практическата страна на видението, което сме видели.

Б. Последователите на Христос (Мт. 5:1; 28:19) бяха научени чрез Христовия човешки живот на тази земя, който е моделът на Богочовека – живеещ Бога чрез отричане от Себе Си в човешката Си природа (Йн. 5:19, 30), и по този начин коренно променяйки тяхната представа за човека (Фил. 3:10; 1:21а).

В. Нашият живот трябва да бъде едно копие, едно възпроизводство на модела на живота на първия Богочовек Христос – 1 Петр. 2:21; Мт. 11:28-29; Еф. 4:20-21; Йн. 17:4; 5:17; Фил. 1:19-22, 25.

Г. Духът на живота и реалността, Който беше вдъхнат в учениците, ги водеше в цялата реалност на това, което те бяха наблюдавали в Господа, докато бяха с Него в продължение на три и половина години – Йн. 16:13; 20:22:

1. В началото на служението Си Първият Богочовек беше кръстен, за да изпълни всяка правда и да признае, че от гледна точка на плътта Си (Своята човешка природа – 1:14; Римл. 1:3; 8:3), Той не бе годен за нищо друго освен за смърт и погребение – Мт. 3:15-17.

2. По време на чудото с нахранването на петте хиляди с петте хляба и двете риби, Той обучаваше учениците Си да се учат от Него (11:29). Това, че Той „погледна към небето“, за да благослови петте хляба и двете риби (14:19), показва, че Той, Изпратеният, имаше пълното съзнание, че Той Самият не е източникът на благословието, т.е. че източникът на благословието е Отец, Който Го беше изпратил (Йн. 10:30; 5:19, 30; 7:6, 8, 18).

3. Господ не остана с тълпите, за да обере активите от чудото, а се отдели от тях, за да бъде с Отца насаме и да прекара времето в молитва – Мт. 14:22-23; Лк. 6:12.

4. Господ живееше живот на връзка с Бога (Мк. 1:35; Лк. 5:16; 6:12; 9:28; Евр. 7:25), живеейки непрестанно в Божието присъствие (Деян. 10:38в; Йн. 8:29; 16:32) и общувайки с хората, служейки им с Бога за тяхното влизане в юбилея на Божиата новозаветна икономика (Лк. 4:18-19; Евр. 8:2; вж. Бит. 14:18; Деян. 6:4).

5. Той беше човек, в когото Сатана, князът на този свят, нямаше абсолютно нищо (никакво място, никакъв шанс, никаква надежда, никаква възможност в нищо) – Йн. 14:30б, вж. 20-ти стих; 2 Кор. 12:2а; Кол. 1:27; 2 Тим. 4:22; Йн. 3:6б; 4:23-24; 1 Йн. 5:4, 18.

Д. Единственият начин, по който можем да живеем живота на Богочовека съгласно Господния образец, е като насочваме цялото си същество върху слетия дух, като

ходим, живеем и съобразяваме съществуването си съгласно слетия дух – Римл. 8:2, 4, 10, 6, 11, 16; 1 Кор. 6:17; Римл. 10:12; Гал. 5:25; Еф. 6:17-18; 1 Сол. 5:16-20; 1 Тим. 4:6-7; 2 Тим. 1:6-7.

Е. „Всички ние трябва да заявим, че искаме да живеем живота на Богочовека. В крайна сметка Богочовеците ще бъдат победителите, Сион в Ерусалим. Това ще доведе до едно ново съживление, невиждано досега в историята, което ще сложи край на тази епоха“ – *Животоизучаване на 1 и 2 Летописи*, 28-ма страница.

IV. Ние можем да навлезем в едно ново съживление, като участваме в Христовото небесно служение за хранене на Неговите агнета и за пастиране на Неговите овце, за да можем да се грижим за Божието стадо, което е църквата, чието следствие е Тялото Христово. Това означава инкорпорирането на апостолското служение с Христовото небесно служение – Йн. 21:15-17; 1 Петр. 2:25; 5:1-4; Евр. 13:20-21; Откр. 1:12-13:

А. Трябва да пастируем хората съгласно образа на Господ Исус в Неговото служение за извършването на Божията вечна икономика – Мт. 9:36; Йн. 10:11; Евр. 13:20; 1 Петр. 5:4:

1. Съдържанието на цялата новозаветна икономика на Бога в Неговото пълно спасение се състои в това, че Христос, като Човешкият Син, се грижи нежно за нас, като ни изкупва от греха и извършва юридическото Си изкупление чрез смъртта Си (1 Тим. 1:15; Еф. 1:7) и в това, че Христос, като Божият Син, ни храни, за да влага изобилно божествения живот в нас, извършвайки по този начин Своето органично спасение във възкресението Си (Йн. 10:10; 1 Кор. 15:45б; Еф. 5:29).
2. Нашето безплодие се дължи на това, че нямаме любящото и прощаващо сърце на Отца и пастируващия и издирващ дух на Спасителя – Лк. 15:1-24.
3. Трябва да се грижим нежно за хората (да правим така, че те да се чувстват щастливи, и да ги караме да се чувстват приятно и удобно) чрез човешката природа на Христос (Мт. 9:10; Лк. 7:34). Трябва да храним хората (да ги храним с всесъдържащия Христос в Неговото служение, състоящо се от три етапа) чрез божествената природа на Христос – Мт. 24:45-47.
4. Христос трябваше да премине през Самария и нарочно да се отбие в Сихар, за да спечели една безнравствена жена. Той положи нежна грижа за нея, като я помоли да Му даде да пие, с цел да я нахрани с течашия Триединен Бог като реката на водата на живота – Йн. 4:3-14; Откр. 22:1.
5. Бидейки Безгрешният, Той не осъди прелюбодейката, а нежно се погрижи за нея, за да прости греховете ѝ, от юридическа гледна точка, и да я освободи от греховете ѝ, от органична гледна точка (Йн. 8:1-11, 32, 36). Също така е много важно, че първият човек, когото Христос спаси чрез разпятието си, беше един осъден на смърт разбойник (Лк. 23:42-43).
6. Господ отиде в Ерихон само за да посети и спечели един човек, главен бирник. Неговото проповядване беше едно пастиране (19:1-10). Той също така се погрижи нежно за родителите, като положи ръце върху децата им (Мт. 19:13-15).

Б. Трябва да пастируем хората според образа на апостол Павел, който в грижата си за Божието стадо пастируваше светиите като кърмеща майка и като увещаващ баща – 1 Сол. 2:7-8, 11-12; 1 Тим. 1:16; Деян. 20:28:

1. Павел пастируваше светиите в Ефес, като ги поучаваше „и публично, и по къщите“ (20-ти стих) и като увещаваше всеки един от тях със сълзи в продължение на три години (стих. 31, 19), известявайки им целия замисъл на Бога (27-ми стих).
2. Павел имаше съкровена грижа за вярващите (2 Кор. 7:2-7; Филим. 7, 12) и слизаше на нивото на слабите, за да ги спечели (2 Кор. 11:28-29; 1 Кор. 9:22; вж. Мт. 12:20).

3. Той беше готов да похарчи всичко, т.е. целия си имот, и цял да се похарчи, т.е. цялото си същество, за светиите (2 Кор. 12:15). Той беше един принос на възлияние, бидейки едно с винаря Христос, жертвайки себе си, за да могат другите да се наслаждават на Христос (Фил. 2:17; Съд. 9:13; Еф. 3:2).
 4. Павел ходеше по Духа, за да почита Бога и по този начин да може да служи с Духа, за да почита хората – 2 Кор. 3:3, 6, 8; Гал. 5:16, 25; Съд. 9:9.
 5. В учението си Павел показваше, че църквата е дом за отглеждането на хора, болница за тяхното лекуване и възстановяване и училище за тяхното назидание – Еф. 2:19; 1 Сол. 5:14; 1 Кор. 14:31.
 6. Той ни разкри, че любовта е най-превъзходният път да бъдем нещо и да извършим нещо за изграждането на Тялото Христово – 8:1; 12:31; 13:4-8a; Еф. 1:4; 3:17; 4:2, 15-16; 5:2; 6:24; Откр. 2:4-5; Кол. 1:18б; 1 Сол. 1:3.
- В. „Надявам се, че когато приемем това бреме за пастируването, сред нас ще настъпи едно истинско съживление. Ако всички църкви приемат това учение да участват в Христовото чудесно пастируване, във възстановяването ще настъпи едно голямо съживление“ – *The Collected Works of Witness Lee, 1994–1997*, том 5, “The Vital Groups,” ст. 92.